

[Gunner Baunsgaard.]

mer her, vil kunne indse det rette heri. Ministeren vil nemlig nemt kunne udforme retningslinjer, som vil kunne tilgodese både det forebyggende arbejde og den almindelige børnetandpleje, så den kommer helt og fuldt på højde med, hvad der foregår i skoletandklinikker nu. Derfor kan jeg stemme for lovforslaget, som det nu foreligger.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg bliver jo nødt til at give en forklaring på vores indstilling i betænkningen. Nu er tænder jo noget væsentligt, forekommer det mig, i den almindelige debat om tænderne, og jeg skal selvfølgelig også prøve på at retfærdiggøre min indstilling til disse altomsgribende tænder i denne betænkning.

Jeg må selvfølgelig beklage min gæsteoptræden i kommunaludvalget og beklage, at der kan have indsnæget sig en misforståelse, fordi jeg har tilkendegivet, at kristeligt folkeparti kunne gå ind for det forslag, som er fremsat af venstre, med det ændringsforslag, som de radikale har stillet.

På den anden side må jeg selvfølgelig sige, at jeg er helt enig såvel med venstre som med de radikale i forslagens intentioner og i den mulighed, der dermed kan være for en vis konkurrence imellem privat og kommunal tandpleje. Med ændringsforslaget, som er indsat af de radikale, må man da sige, at nu er kontrolforanstaltningerne så gennemgribende, at der næsten ikke vil være nogen, som skulle falde igennem. Derfor må jeg fastholde, hvad jeg har tilsagt i betænkningen, at jeg i al fald går ind for ændringsforslaget og går ind for selve lovforslaget, og jeg må også her meddele, at hr. Honoré også ønsker at stemme for ændringsforslaget og for lovforslaget med det vedtagne ændringsforslag.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Man bliver jo overrasket i folkettinget mange gange. Første behandling af dette lovforslag var glædelig for mig i den forstand, at der faktisk var en total afvisning af at ændre ved børnetandplejen her i landet, og derfor må jeg nok sige, at det, der så er sket i mellemtiden, overrasker mig. Selv om jeg har lidt pæne ord at sige til fru Aase Olesen omkring dette, så finder jeg i og for sig ændringsforslaget komplet overflødigt.

Jeg er enig i mange af de bemærkninger, som hr. Ejler Koch og fru Ritta Ahm kom med.

Jeg advarede ved første behandling imod, at man ændrede ved en lovfæstet børnetandpleje. Jeg lagde vægt på, at unge mennesker igennem denne lovfæstede børnetandpleje har fået tilbud om bedre tand-sundhedsstatus, og at der navnlig her er givet tilbud om tandregulering. Jeg sagde også, at det var det tilbud, som den nye generation fik, som vi ikke fik, hvilket var årsagen til, at vores generation har så megen tandsygdom. Jeg gik i enkeltheder ind på, hvordan det lå med hensyn til dispensationskommuner, og jeg afviste, at der var mangel på tandlæger. Jeg afviste også, at hvis der var en tandlæge, der nedsatte sig, så ville han få ringere vilkår; tværtimod ville han få en bedre mulighed. Jeg sagde også ved førstebehandlingen, at et udvalg nedsat af Kommunernes Landsforening, Amtsrådsforeningen i Danmark og Dansk Tandlægeforening udtalte, at det næppe ville være muligt at etablere et samarbejde mellem kommunerne og privat praktiserende tandlæger som alternativ til etablering af børnetandplejeklinikker.

Jeg skal ikke gentage de bemærkninger, jeg kom med dengang, men jeg vil sige, at jeg føler stadig væk de bemærkninger, som jeg gjorde ved første behandling, rigtige. Når man taler om konkurrence mellem private tandlæger og børnetandklinikker, så finder jeg i og for sig, at det er upassende i denne situation. Det, det drejer sig om, er ikke et konkurrencemoment. Det, det drejer sig om, er at sikre vores børn den bedst mulige behandling. Når man nu stiller med et ændringsforslag, som går på en udvidet dispensationsadgang, ja, så gør man bare det, at man hjælper de områder, hvor børnene trænger allermost til at få ordnet deres tænder, og det synes jeg egentlig ikke er særlig tillokkende.

Som sagt, jeg er meget forbavset. Ved førstebehandlingen konstaterede jeg, at de konservatives ordfører gik imod venstres forslag, at radikale gjorde det, at kristeligt folkeparti — som nu for majoritetens vedkommende også gør det — og at andre afviste forslaget. Og nu står vi altså i den situation, at nogle mener, man skal give en yderligere dispensation.